

BIRTALAN FERENC

A szürke

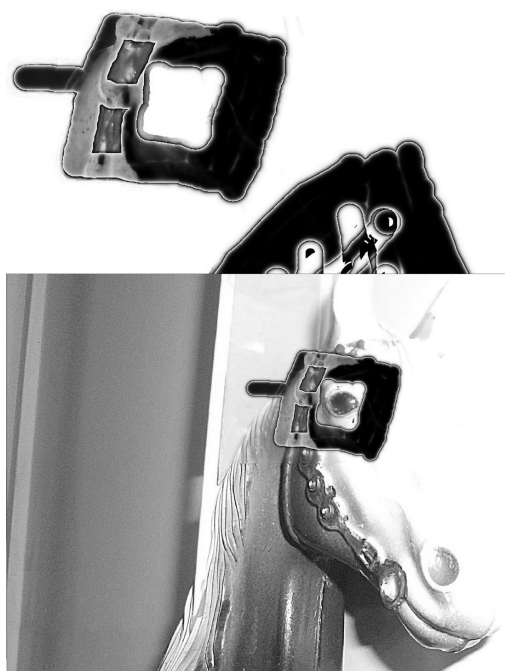
eszterházy-kockás mellényes öltönyömet
ezerkilencszázhatvanhárom tavaszán vettem
a rákóczi úti férfi divatáru boltban
volt gavallérsarkú barna cipőm
és elmaradhatatlanul *hétköznapra is* nyakkendő
az úr nem csak vasárnap úr mondta jóska
anyu szerint is annak kellett volna születnem
amit később úgy interpretáltam
tévesen használta a feltételes módot
akkoriban volt divatos a gumis nyakkendő
amiről hamar lemondtam miután józsi meghúзва
visszapattintotta a nyakamra
adott egy rendeset és megtanított a kötésre
ami elfelejthetetlen mint az úszás a biciklizés

horváthék kertvégénél készült a kép
látszik az ajtó ami mögött rég
horváth bácsi asztalos műhelye volt
állunk anyuval maradék három fiú
mosolyogva mind
jóska kívül hordós rövid ujjú ingben
anyu és laci feketében
azon a nyáron mentünk erdélybe
jóska nem jött a család a munka miatt
meg különben is erdélyben született
nem úgy mint laci meg én a pestiek

koraeste
kőrispatak főutcáján jöttek a legelőről a *bihalak*
karda dénesék kapujában álltunk
rémülten figyeltem a nagy fekete állatokat
egyikük a csordából kiválva felém tartott
hátráltam de fordult a kapun be utánam
tanácsosnak láttam a deszkapalánkra fölugorni

nyakkendősen öltönyösen
akkor szakadt el a nadrágom
valamennyire helyrehozta egy műstoppoló
de mint a karambolos autó új már soha nem lett
a bivaly kardáéké volt
az itatóhoz fordult a kapu mögé a jámbor
én a városi ficsúr nem érdekelttem

este a kocsmá hátsó falábas verandáján ültünk
petrólámpafénynél
alattunk csordogált a küsmöd időtlen útra
halkan szólt az ének
kesernyésen mint a *deckapálinka*
mint a *cujka*

SZEKERES FERENC: A PROFÁN APOTEÓZISA
(DSUANG DSZÍT IDÉZVE) - RÉSZLET (?)